

19

20

21

22

ପୁଅର ପୁନରୁତ୍ଥାନ

ଗାଗ୍ନ ଯାଗୁଣ୍ଡାଙ୍କୁ ଆପଣା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମାଧ୍ୟମ କରି ଆପଣାତ କଣ୍ଠାବିନ୍ଦା ହୁଏ ଦେଖାଇଲେ । ଏହା ସତ୍ୟ ଥିଲା ଯେ ଯାଗୁଣ୍ଡାଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ଜୀବିତ ଅଟେ । ସେ ପିତରଙ୍କୁ ଶ୍ରମା ଦେଲେ ଓ ଆପଣାର ବିଷୟ ସମସ୍ତଙ୍କୁ କହିବା ନିମନ୍ତେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ । ଯାଗୁଣ୍ଡାଙ୍କୁ ଯେଉଁଠାରୁ ସେହି ଖାଣ୍ଡିମାସ ଦିନରେ ଆସିଥିଲେ ପୁନର୍ବାର ସେ ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ଫେରିଗଲେ ।

23

ପୁଅର ପୁନରୁତ୍ଥାନ
 ବାଇବଲ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟରୁ ଏକ କହାଣୀ
 ରୁ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରାଯାଇଅଛି
 ମାସିକ ୨୭-୨୮, ଜୁଲ ୨୨-୨୪, ଯୋହନ ୧୩-୧୧
 "ତୁମ୍ଭ ପୁତ୍ରୋତ୍ତର ଶବ୍ଦ ଆଲୋକ ପ୍ରଦାନ କରିବ ।"
 ଗୀତମଂହିତା ୧୧୯ : ୧୩୦

ଲେଖକ Edward Hughes
 ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ Janie Forest
 ଅନୁବାଦକ Prasanta Bhuyan
 ରଚ୍ଚୟାତାକ Lyn Doerksen
 କାହାଣୀ ୨୦ ରୁ ୫୪
 M1914.org
 Bible for Children, PO Box 3, Winnipeg MB R3C 2G1 Canada
 ଅନୁମତି ସ୍ଵତ୍ଵ: ଏଠାରେ ଥିବା ସବୁ କାହାଣୀର ଅଧିକାର ନକଲ ଅବା ସ୍ଥିତି କରିବାକୁ ଆଗୁଣ୍ଡାଙ୍କର ଅଧିକାର ଅଛି. ଯେଉଁ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣ ଆଗୁଣ୍ଡା ଏହାକୁ ବିକ୍ରୀ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

ଆମ୍ଭେମାନେ ମନକାର୍ଯ୍ୟ କରିଅଛୁ ତାହା ଇଶ୍ଵର ଜାଣନ୍ତି, ଆଉ ତାହାକୁ ଇଶ୍ଵର କହୁଛି ପାପ । ଆଉ ପାପର ଦେହନ ହେଉଛି ମୃତ୍ୟୁ ।
 ଇଶ୍ଵର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏବେ ପ୍ରେମକଲେ ଯେ ଆପଣା ଅଦ୍ଵିତୀୟ ପୁତ୍ର ଯାଗୁଣ୍ଡାଙ୍କୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାପ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଶୁଣି ଉପରେ ମୃତ୍ୟୁଦରଶ କରିବାକୁ ପଠାଇଲେ । ଯାଗୁଣ୍ଡାଙ୍କୁ ଜୀବିତ କୁ ଫେରିଲେ, ଆଉ ସେ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣ ଆଲୋକ କଲେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅନନ୍ତର ପରମେଶ୍ଵର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାପଶ୍ରମା କରି ପାରିବେ ।
 ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ପାପରୁ ଫେରିବାକୁ ଚାହୁଁ, ତେବେ ଏହା ଇଶ୍ଵରଙ୍କୁ କହୁ: ପିୟର ଇଶ୍ଵର ମୁଁ ବିଶ୍ଵାସ କଲେ ଯାଗୁଣ୍ଡାଙ୍କୁ ମୋ ନିମନ୍ତେ ମୃତ୍ୟୁଭୋଗ କଲେ, ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ ଜୀବିତ ଅଟେ । ଦୟାକରି ମୋର ପାପସବୁ ଶ୍ରମା କର ଏବଂ ମୋ କାବନକୁ ଆମ୍ଭ, ତତ୍ଵାନ୍ତ ବର୍ତ୍ତମାନ ଠାରୁ ମୁଁ ଏକ ନୂତନ ଜୀବନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ତୁମ୍ଭଠାରେ ଦ୍ଵିତୀକାଳ ଶ୍ରାୟା ହେବି । ତୁମ୍ଭର ସହାୟ ହୋଇ ତୁମ୍ଭଠାରେ ବାସକରିବା ପାଇଁ ମୋତେ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତୁ । ଆମେନ, (ଯୋହନ ୩:୧୬)
 ବାଇବଲ ଅଧ୍ୟାୟନ କରନ୍ତୁ ଆଉ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ସହିତ କଥୋପକଥନ ହୁଅନ୍ତୁ ।

ଓଡ଼ିଆ Oriya

1 2

ନୁହେଁ, ଇଶ୍ଵର ବିପାକ ହୋଇନାହାନ୍ତି । ଯାଶୁଘାଝ୍ଠ ଲୌଣ୍ଠି ପ୍ରକାର ଭାବରେ ଚୁଲ କରିଦିଅଲେ । ଯାଶୁଘାଝ୍ଠ ସବୁବେଳେ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ସେ ହୁଝ୍ଠ ମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ମୁହୁର ସମ୍ମୁଖିନ ହେବେ । ଏପରି କି ଯେତେବେଳେ ଯାଶୁଘାଝ୍ଠ ଛୋଟଥିଲେ, ସିମିୟନ ନାମକ ଏକ ବୃଦ୍ଧ ବ୍ୟକ୍ତି ଏହି ବିଷୟକୁ ନେଇ ମନିୟମକୁ କହିଥିଲେ ।

3

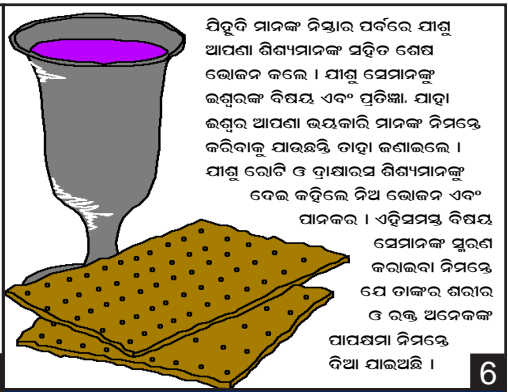
ଯାଶୁଘାଝ୍ଠ ମରଣର କଛିଦିନ ଆଗରୁ, ଜଣେ ଶ୍ଵାଲୋକ ଏକ ପାତ୍ରରେ ବେତୁଲ୍ୟା ପୁରାଣି ତୈଳ ଘେନି ଯାଶୁଘାଝ୍ଠ ନିକଟକୁ ଆସି ତାହାଙ୍କ ପାଦରେ ଢାଳିଲା । କିନ୍ତୁ ତାହା ଦେଖି ଶିଶ୍ୟମାନେ ଅଭିଯୋଗ କରି କହିଲେ ଯେ ନିଜ ସମସ୍ତ ଅପବୟ କରିଅଛି ସେଥିରେ ଯାଶୁଘାଝ୍ଠ କହିଲେ ଯେ ମୋ ପ୍ରତି ଭରମ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଅଛି । ସେ ମୋହର ସମାଧି ନିମନ୍ତେ ଏହା କରିଅଛି । କି ଅଝ୍ଠର୍ଯ୍ୟ କଥା !

4

ଏହାପରେ, ବାରଜଣ ଶିଶ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସିଦ୍ଦିକା ନାମକ ଜଣେ ଶିଶ୍ୟ ତିରିଶ ଗୋଟି ରୈପ୍ୟମୁଦ୍ରା ନିମନ୍ତେ ଯାଶୁଘାଝ୍ଠ ଧରାଇବା ପାଇଁ ପ୍ରଧାନ ଯାକକଙ୍କ ନିକଟରେ ସମ୍ପତ ହେଲେ ।

5

ସିଦ୍ଦିକି ମାନଙ୍କ ନିଷ୍ଠାର ପର୍ବରେ ଯାଶୁ ଆପଣା ଶିଶ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ଶେଷ ଭୋଜନ କଲେ । ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ବିଷୟ ଏବଂ ପ୍ରତିଜ୍ଞା, ଯାହା ଇଶ୍ଵର ଆପଣା ଇୟକାରି ମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ କରିବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି ତାହା କଣାଇଲେ । ଯାଶୁ ରୋଗି ଓ ଦାଣ୍ଡାରମ୍ଭ ଶିଶ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦେଇ କହିଲେ ନିଅ ଭୋଜନ ଏବଂ ପାନକର । ଏହିସମସ୍ତ ବିଷୟ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ମରଣ କରାଇବା ନିମନ୍ତେ ଯେ ତାଙ୍କର ଶରୀର ଓ ବକ୍ତ ଅନେକଙ୍କ ପାପସମା ନିମନ୍ତେ ଦିଆ ଯାଇଅଛି ।

6

ଯାଶୁ ଆପଣା ଶିଶ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଆପଣାର ଜଣେ ବିଶ୍ଵାସଯୋଗ ହେବ ଓ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ମତେ ପରିଚ୍ୟାଗ କରିବ । ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ କେବେହେଁ ପରିଚ୍ୟାଗ କରିବା ନାହିଁ । ପିତର ଜିଦ୍ଦକରି କହିଲେ । ଯାଶୁ କହିଲେ ଏହି ରାତି କୁକୁଡ଼ା ଡାକିବା ପୂର୍ବରୁ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭକୁ ତିନିଧର ଅନ୍ଧିକାର କରିବ ।

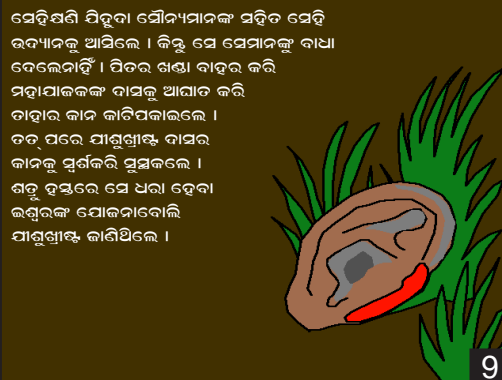

7

ସେହି ରାତିରେ, ଯାଶୁଘାଝ୍ଠ ଗେଥ୍ସେମାନା ରତ୍ୟାନରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ଗଲେ । ଯାଶୁଘାଝ୍ଠଙ୍କ ସହିତ ଯେଉଁ ଶିଶ୍ୟ ଥିଲେ ସମସ୍ତେ ନିଦ୍ଵିତ ହୋଇପଡ଼ିଲେ । ଯାଶୁଘାଝ୍ଠ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି କହିଲେ ହେ ମୋର ପିତା ଯଦି ହୋଇପାରେ, ତେବେ ଏହି ପାନପାତ୍ର ମୋଠାରୁ ଦୂର ହେଉ, ତଥାପି ମୋହର ଇଛା ନୁହେଁ ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭର ହେଉ ।

8

ସେହିକ୍ଷଣି ସିଦ୍ଦିକା ସୌନ୍ଦ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ସେହି ରତ୍ୟାନକୁ ଆସିଲେ । କିନ୍ତୁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ବାଧା ଦେଲେନାହିଁ । ପିତର ଖଣ୍ଡା ବାହର କରି ମହାଯାକକଙ୍କ ଦାମକୁ ଆଦାତ କରି ତାହାର କାନ କାଟିପକାଇଲେ । ତତ୍ ପରେ ଯାଶୁଘାଝ୍ଠ ବାସର କାନକୁ ସ୍ଵର୍ଗକରି ସୁସ୍ଥକଲେ । ଶତ୍ରୁ ହସ୍ତରେ ସେ ଧରା ହେବା ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଯୋଜନାବୋଲି ଯାଶୁଘାଝ୍ଠ ଜାଣିଥିଲେ ।

9

ଲୋକମାନେ ଯାଶୁଘାଝ୍ଠ ମହାଯାକକଙ୍କ ନିକଟକୁ ଘେନିଗଲେ । ମୋଠାରେ ସିଦ୍ଦିକିର ପ୍ରଧାନ ଯାକକମାନେ ଯାଶୁଘାଝ୍ଠ ମୁହଁପଦ୍ମ ହେଉ ବୋଲି କହିଲେ । ସେହିସମୟର ପିତର ଦାମମାନଙ୍କର ଅଗ୍ନି ପାର୍ବରେ ଛିଡ଼ାହୋଇ ଦେଖୁଥିଲେ ।

10

ତିନିଧର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲୋକମାନେ ପିତରଙ୍କୁ କହିଲେ ତୁମ୍ଭେ ବାଲିଲାୟ ତୁମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ ଯାଶୁଘାଝ୍ଠ ସଂଜ୍ଞାରେ ଥିଲ । କିନ୍ତୁ ତିନିଧର ପିତର ଏହାକୁ ଅନ୍ଧିକାର କଲେ, ସେ ଅଭିଶାପ ଦେଇ ରାଶ ମଧ୍ୟ ପକାଇଲେ । ସେପରି ଯାଶୁଘାଝ୍ଠ ପିତରଙ୍କୁ କହିଥିଲେ ।

11

ସେହିକ୍ଷଣି କୁକୁଡ଼ା ଡାକିଲା । ପିତରଙ୍କୁ ଏହା ଏକ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସ୍ଵର ପରି ଲାଗିଲା, ପୁଣି ପିତରଙ୍କର ମନରେ ପଡ଼ିଲା, ସେ ଯାଶୁଘାଝ୍ଠ କଥାକୁ ମନେ ପକାଇ ବ୍ୟାକୁଳ ହୋଇ ଭୋଗନ କଲେ ।

12

ସିଦ୍ଦିକା ମଧ୍ୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖିତ ଥିଲେ । ସେ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ଯାଶୁ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ଓ ନିର୍ଦ୍ଦାସି ବ୍ୟକ୍ତିଥିଲେ । ସିଦ୍ଦିକା ସେହି ତିରିଶଗୋଟି ରୈପ୍ୟମୁଦ୍ରା ପ୍ରଧାନ ଯାକକ ମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଘେନିଗଲେ କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ତାହା ଗ୍ରହଣ କଲେ ନାହିଁ ।

13

ସିଦ୍ଦିକା ସେହି ରୈପ୍ୟମୁଦ୍ରା ଗ୍ରହଣ କରି ଭିତରେ ଯୋପାଡ଼ିବେଇ ଚାଲିଗଲା, ପୁଣି ବାହାରକୁ ଯାଇ ଆପଣାକୁ ଫାଟା ଦେଲେ ।

14

ଇତିମଧ୍ୟରେ ଯାକକମାନେ ଯାଶୁଘାଝ୍ଠ ରୌମିୟ ଶାସନ କର୍ମା ପିଲାତଙ୍କ ନିକଟକୁ ଘେନିଗଲେ । ପିଲାତ କହିଲେ ଆମ୍ଭେ ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କଠାରୁ କୌଣସି ଅପରାଧ ପାଇନାହିଁ । ଲୋକମାନେ ବିଚ୍ଠାର କରି କହିଲେ ଯାଶୁଘାଝ୍ଠ ଜୁଗରେ ଚଢ଼ାଅ, ଜୁଗରେ ଚଢ଼ାଅ ।

15

ଶେଷରେ ପିଲାତ ଯାଶୁଘାଝ୍ଠ ଜୁଗରେ ହତ ହେବା ନିମନ୍ତେ ସମର୍ପଣ କଲେ । ସୌନ୍ଦ୍ୟମାନେ ଯାଶୁଘାଝ୍ଠ ଦ୍ଵାପୁଡ଼ା ମାରିଲେ, ମୁଁହରେ ଛେପ ପକାଇଲେ, ଓ କୋରଡ଼ା ପୁଡ଼ାଇ କଲେ । ସେମାନେ କଣ୍ଠର ଗୋଟିଏ ମୁକୁଟ ତିଆରି କଲେ ଆଉ ତାଙ୍କ ମସ୍ତକରେ ପିନ୍ଧାଇଲେ । ତାହାପରେ ସେମାନେ ଯାଶୁଘାଝ୍ଠ କଣ୍ଠର ମେଖ ଦେଇ ଜୁଗରେ ଚଢ଼ାଇଲେ ।

16

ଯାଶୁ ଏହି ପ୍ରକାର ଭାବେ ମୁକୁଟରଗଣ କରିବେ ତାହା ଆଗରୁ ଜାଣିଥିଲେ । ଏହାମଧ୍ୟ ସେ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ତାହାଙ୍କର ମୁହଁ ଅନେକଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏବଂ ସେହିମାନେ ତାହାକୁ ନିର୍ଦ୍ଧର କଲେ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କର ପାପ ସମା ହୋଇପାରିବ । ଦୁଇଜଣ ତଳାୟତ ଯାଶୁଘାଝ୍ଠ ଉଭୟ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଜୁଗରେ ଚଢ଼ାଗଲେ । ଜଣେ ଯେ ଯାଶୁଘାଝ୍ଠ ବିଶ୍ଵାସ କରି ଯାଶୁଘାଝ୍ଠ ସହିତ ପାରବେଶକୁ ଗଲେ । ଆଉଜଣେ ଯାଇପାରିଲେ ନାହିଁ ।

17

ଦୁଃଖ ଭୋଗର କିଛି ଘଣ୍ଟାପରେ । । ସମାପ୍ତ ହେଲା । । କହି ଯାଶୁଘାଝ୍ଠ ପ୍ରାଣତ୍ୟାଗ କଲେ । ଆଉ ତାହାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ ହେଲା । ତାହାଙ୍କର ବନ୍ଧୁମାନେ ଯାଶୁଘାଝ୍ଠଙ୍କୁ ଏକ ସ୍ତମ୍ଭ କବରରେ ସମାଧି ଦେଲେ ।

18